

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulată de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind respingerea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în suma de Z lei și plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z emise de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor,

SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- menționează că organele de inspecție fiscală au apreciat în mod eronat contractul de transport nr. Z încheiat între SC "X" SRL și firma Y din având ca obiect principal transportul mărfii beneficiarului pe ruta stabilită de acesta, care este completat ca obligații contractuale cu facturile emise către societatea germană;

- precizează că deși nu s-a încheiat un act adițional privind extinderea obiectului contractului cu efectuarea serviciilor de încărcare/ descărcare și manipulare, aceste servicii au fost acceptate de beneficiar și facturate acestuia, fiind astfel extins obiectul contractului prin voința părților contractante pe principiul libertății contractuale, factura ținând loc de contract sau completând voința părților cuprinsă într-un contract, în acest sens nu era necesară completarea obiectului contractului cu un act adițional, deoarece părțile au înțeles că facturile emise și acceptate prin plata lor stabilesc obligații contractuale suplimentare;

- susține că societatea a efectuat servicii de încărcare/ descărcare și manipulare pentru beneficiarul german având nevoie de spațiul închiriat de la SC "A" SRL (contractul de închiriere nr. Z), tocmai în vederea executării contractului nr. Z completat ca obiect și cu serviciile de încărcare/ descărcare, manipulare chiar de la începutul executării acestuia;

- consideră că taxa pe valoarea adăugată în sumă de A lei aferentă facturilor emise de SC "Z" reprezentând contravaloarea închirierii spațiului este deductibilă deoarece aceasta închiriere este în folosul operațiunilor taxabile ale societății;

- arată că toate aceste servicii sunt servicii conexe transportului și conform prevederilor art. 133 lit. d) din Codul fiscal, în cazul în care astfel de servicii implică activități accesorii unui transport intracomunitar de bunuri și sunt prestate pentru un client care furnizează pentru prestația respectivă un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, astfel că aceste servicii se facturează fără TVA și dau drept de deducere pentru cheltuielile aferente lor, cheltuielile efectuate cu închirierea depozitului reprezintă cheltuieli anexe serviciilor de încărcare, descărcare și manipulare (servicii accesorii transportului).

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, respectiv rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, anularea taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de Z lei, precum și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de Z lei.

II. Urmare a solicitării la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din decontul de taxa pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pe luna 2009 înregistrat la organul fiscal sub nr. Z prin Raportul de inspecție fiscală nr. Z în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

În perioada2009 SC "X" SRL din Z a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea unor facturi fiscale emise de SC "A" SRL în sumă totală de Z lei reprezentând servicii de închiriere a unei hale conform contractului de închiriere nr. Z, în baza cărora a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei.

La verificare organele de inspecție fiscală au considerat că serviciile de închiriere nu au fost efectuate în folosul operațiunilor sale taxabile și au stabilit că taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de Z lei este nedeductibilă, au respins la rambursare soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în suma de Z lei solicitat prin decontul de taxă pe valoarea adăugată pe 2009 și au calculat în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei, pe perioada2009 -2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL din Z cu sediul în Z, str. Z nr. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe asupra neacordării dreptului de deducere de către organele de inspecție fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de Z lei dedusă de SC "X" SRL din facturile emise de SC "A" SRL privind închirierea unor spații, în condițiile în care societatea nu justifică utilizarea acestora pentru operațiuni care dau drept de deducere.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, se reține că SC "X" SRL din Z în perioada2009 a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din facturile fiscale nr. Z, nr.2009 și nr.2009 în valoare totală de Z lei, emise de proprietarul SC "A" SRL în baza contractului de închiriere nr. Z având ca obiect închirierea unor

spații (hale), deși în baza contractului de transport nr. Z încheiat cu partenerul german Y societatea are doar obligația de a efectua transportul mărfurilor beneficiarului.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin.(2) lit. a) și art. 146 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 145. – [...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

- a) operațiuni taxabile;
- b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/ prestării se consideră în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi realizate în România;
- c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹ [...].

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).”,

coroborate cu cele ale pct. 45 alin.(4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare, care menționează:

“45 - (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal. [...]”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și serviciilor care i-au fost prestate, numai dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale care dau drept de deducere.

Ca atare, ținând seama că din contractul încheiat cu beneficiarul german, existent în copie la dosar, reiese că obligația contestatoarei este

doar aceea de a transporta mărfurile, de altfel, inclusiv mijloacele de transport sunt proprietatea firmei germane și închiriate de la aceasta, și pentru că potrivit clauzelor contractuale nu reiese necesitatea închirierii unui spațiu de depozitare, organele de inspecție fiscală au stabilit că SC "Y" SRL nu avea dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă serviciilor de închiriere.

În acest sens, la art. 1 și art. 3.1. din contractul de transport nr. Z încheiat cu partenera din Germania, se prevede:

" Cap. I. Obiectul contractului

Art. 1. SC "X" SRL va transporta marfa beneficiarului, pe ruta și în termenul stabilit conform comenzii beneficiarului.

[...]

Cap. III. Prețul

Art. 3.1. Prețul se calculează și se facturează la km parcurși în funcție de prețul stabilit pe km, preț stabilit de comun acord prin acte adiționale la prezentul contract."

Așadar, potrivit acestor prevederi legale și contractuale serviciile de depozitare nu fac obiectul acestui contract de transport.

Pe cale de consecință, rezultă că se mențin constatările organelor de inspecție fiscală din Decizia de impunere nr. Z privind respingerea la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei solicitat prin decontul de taxă pe luna 2009 de către SC "X" SRL și plata la bugetul de stat a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

2. Iar, majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, rămân de plată în sarcina contestatoarei, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

3. Referitor la Dispoziția nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că s-a răspuns prin Decizia nr. Z

În conformitate cu dispozițiile art. 209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director coordonator

